

O chemare irezistibilă

Marturia fostului preot romano-catolic

Cipriano Valdés Jaimes

M-am născut în Michoacan, Mexic, într-o familie romano-catolică pioasă și practicantă. Mi-am petrecut primii ani de școală sub ochiul veghetor al celor care m-au învățat să mă spovedesc regulat și să iau parte zilnic la liturghie. La vârsta de 12 ani am intrat în seminarul diocezan din Chilapa, în statul Guerrero. Timp de cinci ani lungi am studiat latina lui Cicero și Virgiliu. Timp de trei ani, capul mi-a fost plin de filozofia scriitorilor greci. În următorii patru ani, care erau consacrați teologiei, am fost învățat cu multă grijă toate dogmele Bisericii romano-catolice. În final, pe data de 18 octombrie 1951, în ziua sfintului Luca Evanghelistul, am fost hirotonisit preot.

Sincer, dar înșelat

În acea zi, prin punerea mâinilor de către episcop, mi s-a dat incredibila, înșelătoarea, falsa putere cu care Biserica romano-catolică îi înzestrea pe unii oameni pentru a-i induce în eroare pe alții. Mi s-a acordat autoritatea de a ierta păcatele oamenilor, atît în cabina confesionalului - ah, ce loc oribil! -, cît și în afara ei. În ziua aceea am primit și puterea de a-L sacrifica din nou pe un altar pe Cristos, după cum aveam eu chef și toane. Puteam de acum să dau drumul sufletelor din purgatoriu, un loc inventat de Biserica romano-catolică, printr-un ritual mincinos și aducător de câștig. Aceasta este învățătura de netăgăduit a Bisericii romano-catolice, că înainte de a ajunge în cer, sufletele oamenilor trebuie să treacă prin acest loc de chin. Ce departe este ea de adevăr! Ce erezie! Și totuși am crezut lucrul acesta după patru ani de studiu atent și conștiincios al teologiei dogmatice și morale. Prin urmare, cînd mi s-a spus că am puterea să iert păcatele semenilor mei, am acceptat acest fapt din toată inima, fără să realizez că iertarea păcatelor este un atribut divin și nu poate fi încredințată unui om.

Scriptura spune: „*Eu, Eu sunt Cel care îți șterg nelegiuirile, din cauza numelui Meu, și nu-mi voi mai aminti de păcatele tale*“ (Isaia 43:25). „*Cine poate ierta păcatele, decît numai Dumnezeu?*“ (Marcu 2:7).

Timp de douăzeci de ani cînd am fost preot romano-catolic am îndeplinit acest ritual ridicol, rușinos, anti-biblic. În fiecare zi ascultam slăbiciunile societății; la mine veneau și se spovedeau soldați, muncitori și politicieni. Am fost și directorul spiritual al unor școli. Timp de un an am deținut postul de vicar într-o parohie, iar timp de 19 ani am fost preot parohial. Aveam ajutoare și vicari care mă ajutau să-mi îndeplinesc îndatoririle absurde.

Cristos - sacrificat o dată pentru totdeauna

Pentru a repeta pe altar sacrificarea lipsită de sînge a lui Cristos, mi s-a dat puterea să transform pîinea în corpul Său și vinul în sîngele Său prin cuvintele de consacrare. Am acceptat această autoritate cu bucurie și profund respect. Nimeni altcineva decît Creatorul universului, Dumnezeu etern, care a devenit Om pentru noi, avea să Se afle în mâinile mele. Este într-adevăr posibil ca timp de douăzeci de ani să continui să-L sacrific pe Cristos? În cîte o duminică făceam de patru ori lucrul acesta! Ce parodie, ce

denaturare groaznică și rușinoasă a fost aceasta pentru mine și pentru toți cei care au luat parte la ceea ce Biserica romano-catolică numește liturghiei!

Un om nu poate repeta niciodată ceea ce a făcut Cristos pe cruce. O asemenea idee este o născocire a diavolului. Biblia spune în Romani 6:9: „Cristos, fiind înviat dintre cei morți, nu mai moare; moartea nu mai are stăpânire asupra Lui“ Cum poate atunci un preot să-L facă să moară de o moarte lipsită de sânge? Evrei 9:22 afirmă că „fără vărsare de sânge nu este iertare“. Prin urmare, ce anume realizează liturghia? *Curăță și eliberează ea sufletele din purgatoriu? Biblia afirmă: „Sângele lui Iesus Cristos, Fiul Său, ne curăță de orice păcat“ (1.Ioan 1:7).*

Dumnezeu este Spirit

Dogma romano-catolică declară că în fiecare părticică din pâinea consacrată și în vinul consacrat sunt deplin prezente corpul și sângele lui Iesus Cristos. Ce neadevăr! Cristos a spus: „Unde sunt doi sau trei adunați laolaltă în Numele Meu, acolo sunt Eu în mijlocul lor“ (Matei 18:20). Dar minciuna și înșelăciunea sacrilegiului ating punctul culminant atunci când preotul, după așa-numita consacrare, ridică pâinea și paharul, în timp ce oamenii prezenți la liturghie se apleacă și se bat cu pumnii în piept, sau se uită spre cer și strigă: „Domnul meu și Dumnezeul meu“. Aceasta este idolatrie, închinarea în fața unei materii create. Dumnezeu nu este o bucată de pâine. „Dumnezeu este Spirit, și cine se închină Lui trebuie să I se închine în spirit și adevăr“ (Ioan 4:24).

Tradiție contra adevăr

Dar eu credeam, îi învățam pe alții, predicam și apăram doctrina Romei, indiferent că ea era în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu sau nu. Pentru mine, la vremea aceea, Biserica cu Conciliile și tradițiile ei stătea deasupra Sfintei Scripturi. Vocea papei avea mai multă autoritate decât cea a Spiritului Sfânt. Nu era oare Biserica Romei singura Biserică pe care oamenii trebuiau s-o creadă și s-o asculte? De aceea eu, ca și odinioară Paul, am fost un persecutor activ al Bisericii lui Dumnezeu (cf. Galateni 1:13). Îi sfidam pe pastorii evanghelici - protestanți, cum erau numiți în mod oficial în Biserica romano-catolică - în propriile lor locuri de închinare. Îi insultam, îi umileam și îi forțam să iasă din parohiile în care eram eu domn și stăpîn.

Nu știu câtă literatură de-a lor am distrus, dar îmi amintesc un incident deosebit de rușinos. Eu, împreună cu câțiva așa-zisi bărbați temători de Dumnezeu, m-am repezit spre o tînără creștină care predica Cuvântul lui Dumnezeu unui grup de ascultători atenți strînși în jurul ei. Mi-am făcut loc cu forța prin mulțime și am început să-mi bat joc de lucrarea pe care o făcea ca servă a lui Dumnezeu și s-o umilesc. Am amenințat mulțimea din jurul ei, spunînd oamenilor că vor muri fără sacramentele Sfintei Biserici Mame. Am dat ordin celor care erau cu mine să strîngă toate Bibliile care fuseseră împărțite, deoarece erau false. Ele nu aveau ștampila de aprobare a adevăratei Biserici, *nihil obstat* sau *imprimatur*. Ei au adunat șaiszeci și șase de Biblii proaspăt scoase de la tipar, pe care le-am rupt cu propriile mele mâini și le-am aruncat în foc. Totuși, am făcut toate acestea din neștiință. Salvatorul meu spune: „Cine Mă respinge pe Mine și nu primește cuvintele Mele, este cine să-l judece: Cuvântul, pe care l-am vorbit Eu, acela îl va judeca în ziua cea din urmă“ (Ioan 12:48).

Chemat de Dumnezeu

Ca și Paul, pot spune că, atunci când I-a plăcut, Dumnezeu „*m-a chemat prin grația Sa*“ (Galateni 1:15). I-am auzit vocea în mine spunându-mi: „Cipriano, nu acesta este locul tău. Părăsește toate acestea“. Eu am ascultat și am plecat. Dar episcopul m-a chemat la sine, și eu m-am întors în parohia mea cu câteva scuze banale. Totuși, vocea Domnului a continuat să insiste. În timp ce ascultam niște spovedanii, El mi-a zis: „Nu asculta slăbiciunile altora. Oricum nu le poți ierta“. Când celebram liturghia sau botezam bebeluși, vocea Sa mă întrerupea.

Am plecat pentru a doua oară, și episcopul m-a chemat din nou să mă întorc. Dar vocea irezistibilă a lui Dumnezeu nu mă lăsa în pace. În cele din urmă n-am mai putut rezista. M-am dus la biroul episcopului și l-am anunțat că voi părăsi Biserica. El a răspuns: „Ce spui? Părăsești Biserica? Dacă nu ești mulțumit cu parohia asta o să-ți dau alta mai bună“. Răspunsul meu a fost: „Nu, ceea ce încerc să vă spun este că nu mai vreau să am nimic de-a face cu Biserica“. Episcopul a replicat astfel: „Ce ai de gând să faci? Unde vrei să te duci?“ Eu i-a răspuns simplu: „Nu știu ce voi face, nici unde mă voi duce. Tot ce știu este că trebuie să plec“. Iritat, episcopul s-a sculat în picioare și mi-a adus niște formulare de completare prin care să cer papei anularea hirotonisirii ca preot. El nu era supărat atât de tare pe mine ca persoană, cât pe faptul că pierdea un bărbat cu 18 ani de pregătire și cu 20 de ani de experiență. Eu n-am fost excomunicat din Biserica romano-catolică, ci am ieșit din ea pentru că mă chema Domnul.

Salvat numai prin lucrarea lui Cristos

După o lună mă găseam în orașul Tijuana, Baja California, Mexic. Acolo, Domnul avea un misionar care trăia sub călăuzirea Spiritului Sfânt; pe acesta, Dumnezeu îl pregătise ca să mi-L arate pe Cristos ca pe singurul Salvator. În cele din urmă am reușit să înțeleg Versetul biblic care spune astfel: „*Căci atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Său Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață eternă*“ (Ioan 3:16). M-am încrezut în Cristos; L-am primit ca pe Salvatorul meu și ca pe Domnul [Stăpînul] vieții mele. Din acest motiv, știu că am viață eternă. Un om nu poate intra în cer din cauza faptelor, sacrificiilor sau virtuților sale, oricît de mărețe ar putea fi acestea. Singura cale la Tatăl este prin meritele nelimitate ale lui Cristos. Nici o ceremonie, nici un ritual, nici un sacrament nu-l poate salva pe om.

Nu am scris aceste adevăruri ca să te jignesc pe tine sau pe altcineva. Inima și viața mea sunt pline acum de iubire, deoarece sunt un creștin născut din nou. Recunoaște faptul că ești un păcătos și mărturisește-ți păcatele direct lui Dumnezeu, așa cum am făcut și eu. Cere-I iertarea pentru păcatele tale. Invită-L pe Cristos să intre în inima și în viața ta, și El îți va da viață etemă.

Astăzi predic Evanghelia în biserici, în locuri publice, în închisori și în case private.

(Traducător: Olimpiu S. Cosma)

Cipriano Valdés Jaimes Îl servește pe Domnul în limba sa maternă [spaniola] în America Centrală și de Sud, precum și în diferite locuri din Statele Unite. El lucrează și cu „Misiunea Internațională printre catolici” fondată de Bartholomew Brewer.

Aceasta marturie este preluată din cartea

Departa de Roma, aproape de Dumnezeu - Volum I

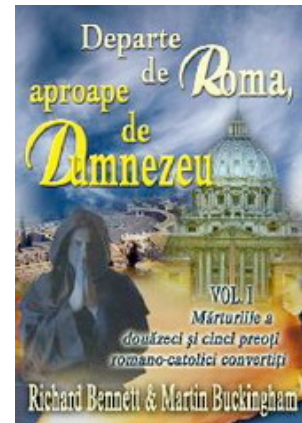
Richard Bennett / Martin Buckingham, editori

Marturiile a 25 de preoti romano-catolici convertiti

Vol. I

Format A5

188 pag.

Ea se poate obtine direct de la editura:

AGAPE

str. Podului nr. 8

Fagaras/BV, 505200

ROMÂNIA

www.edituraagape.ro

sau in librariile crestine din toata tara.

Iar in Elveția de la:

CLKV

Hochstrasse 180

CH-8330 Pfäffikon ZH

ELVEȚIA

kontakt@clkv.ch

www.clkv.ch